

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא איצטריך ליה זוזי וזבין											◇	קטו.
הרי יצא לו שם גניבה בעיר.	רב אשי:										◇	קטו.
גב ומכר ואח"כ הוכר הגנב, רב משמיה דרבי חייא אמר: הדין עם הראשון	איתמר: [רב משמיה דרבי חייא]										■	קטו.
הדין עם השני.	ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי:										■	קטו.
לא פליגי, כאן לפני יאוש - הדין עם השני, כאן לאחר יאוש - הדין עם הראשון, ותרייהו אית להו דרב חסדא.	רב יוסף:										■	קטו.
ולא פליגי? הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי?	א"ל אביי:										◇	קטו.
אמר לו מכור לי מעיה של פרה, והיו בהן מתנות - נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים, לקח הימנו במשקל - נותנו לכהן ומנכה לו מן הדמים	דתנן:										◇	קטו.
לא שנו אלא ששקל לעצמו, אבל שקל לו הטבח - הדין עם הטבח	ואמר רב:										◇	קטו.
אימא: אף דין עם הטבח, מהו דתימא אין מתנות כהונה נגזלות, קמ"ל.											◇	קטו.
פליגי, במאי פליגי?	ולאביי דאמר:										◇	קטו.
בדרב חסדא.											◇	קטו.
כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד גנב, ובהא פליגי:	רב זביד:										◇	קטו.
יאוש ואח"כ שינו רשות - קני, שינו רשות ואח"כ יאוש - לא קני	מר סבר: [ר' יוחנן משום דר' ינאי]										◇	קטו.
לא שנו.	ומ"ס: [רב משמיה דר' חייא]										◇	קטו.
בגלימא - דכ"ע לא פליגי דהדר למריה, והכא בעשו בו תקנת השוק קמיפלגי:	רב פפא:										◇	קטו.
הדין עם הראשון, דינא דלוקח דלישקול זוזי מגנב, ולא עשו בו תקנת השוק	רב משמיה דר' חייא:										◇	קטו.
הדין עם השני, דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית, ועשו בו תקנת השוק.	ר' יוחנן משום דר' ינאי:										◇	קטו.
וסבר רב: לא עשו בו תקנת השוק?											◇	קטו.
והא רב הונא תלמידיה דרב הוה, וחנן בישא גנב גלימא וזבנה, אתא לקמיה דרב הונא											◇	קטו.
א"ל לההוא גברא: זיל שרי עביטך	[רב הונא]										◇	קטו.
שאני חנן בישא, כיון דליכא לאישתלומי מיניה, כלא הוכר דמי.											◇	קטו.
אם גנב מפורסם הוא, לא עשו בו תקנת השוק.	רבא:										◇	קטו.
והא חנן בישא דמפורסם הוה, ועשו בו תקנת השוק											◇	קטו.
נהי דמפורסם לבישוא, לגניבותא לא מפורסם.											◇	קטו.
גנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו - לא עשו בו תקנת השוק, דאמרי: לא אדעתא דהנהו יחיבת ליה מדי.	איתמר:										◇	קטו.
משכנתא שוי מאתן במאה - עשו בו תקנת השוק											◇	קטו.
שוה בשוה - אממר אמר: לא עשו בו תקנת השוק	[אממר]										◇	קטו.
עשו בו תקנת השוק.	מר זוטרא:										◇	קטו.
זבינא שוה בשוה - עשו בו תקנת השוק											◇	קטו.
שוה מאה במאתן - רב ששת אמר: לא עשו בו תקנת השוק	[רב ששת]										◇	קטו.
עשו בו תקנת השוק.	רבא:										◇	קטו.
והלכתא: בכלהו עשו בו תקנת השוק, לבר מגנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו.											◇	קטו.
אבימי בר נאיז חמוה דרבינא הוה מסיק בההוא גברא ארבעה זוזי, גנב גלימא אתיא ניהליה, אוזפיה ארבעה זוזי אחריני, לסוף הוכר הגנב, אתא לקמיה דרבינא											◇	קטו.
קמאי - גנב ופרע בחובו, ולא בעי למיתב ליה ולא מידי, הנך ארבעה זוזי אחריני, שקול זוזך והדר גלימך.	אמר: [רבינא]										◇	קטו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
--	--

בבא קמא- הגזול ומאכיל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא גלימא בהני זוזי קמאי יהבה ניהליה, גנב ופרע בחובו גנב ופרע בהיקיפו, וארבעה זוזי בתראי הימוני הימניה, כי היכי דהימניה מעיקרא	מתקיף לה רב כהן:	⚡										
איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו	[רבי אבהו]											
הלכתא כרב כהן.	אמר: [רבי אבהו]											
נרשאה גנב ספרא, זבניה לפפונאה בתמנן זוזי, אזל פפונאה זבניה לבר מחוזאה במאה ועשרין זוזי, לסוף הוכר הגנב												
ליזיל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחוזא תמנן זוזי ושקיל ספריה, ואזיל בר מחוזאה ושקיל ארבעין מפפונאה.	אביי:											
השתא לוקח מגנב עשו בו תקנת השוק, לוקח מלוקח מיבעיא?	מתקיף לה רבא:	⚡										
ליזיל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוזאה מאה ועשרין זוזי ושקיל ספריה, וליזיל מרי דספרא ולישקול ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה.	אלא אמר רבא:											
זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש, ושפך זה את יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו ואם אמר אציל את שלך ואתה נותן לי דמי שלי - חייב ליתן לו.												
שטף נחל חמורו וחמורו חבירו, שלו יפה מנה ושל חבירו מאתים, והניח זה את שלו והציל את של חבירו - אין לו אלא שכרו ואם אמר לו אני אציל את שלך ואתה נותן לי את שלי - חייב ליתן לו.												
ואמאי? לימא ליה: מהפקירא קא זכינא												
הרי שהיה טעון כדי יין וכדי שמן וראה שהן משתברות, לא יאמר הרי זה תרומה ומעשר על פירות שיש לי בתוך ביתי, ואם אמר - לא אמר כלום	מי לא תניא:											
כשעקל בית הבד כרוך עליה	כדא"ר ירמיה:											
ה"נ כשעקל בית הבד כרוך עליה.												
ואם אמר - לא אמר כלום												
מי שבא בדרך ומעות בידו ואנס כנגדו, לא יאמר הרי פירות שיש לי בתוך ביתי מחוללים על מעות הללו, ואם אמר - דבריו קיימין	והתניא:											
הכא במאי עסקינן - בשיכול להציל.												
אי בשיכול להציל, לכתחלה אמאי לא יאמר?												
בשיכול להציל על ידי הדחק.												
וכל היכא דאיכא הפסידא, לכתחלה לא יאמר?												
הרי שהיו לו עשר חביות של טבל טמא, וראה אחת מהן שנשברה או שנתגלתה, אומר הרי היא תרומת מעשר על תשע חבורותיה, ובשמך לא יעשה כן, מפני הפסד כהן	והתניא:											
כשעקל בית הבד כרוך עליה.	רבי ירמיה:											
בשלמא שנשברה חזיא, אלא נתגלתה למאי חזיא?												
וכ"ת חזיא לזילוף												
מים שנתגלו - הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים, ולא יגבל בהן את הטיט, ולא ירכיז בהן את הבית, ולא ישקה מהם את בהמתו ולא בהמת חבירו	והתניא:											
דעבר לה במסנת כר' נחמיה												
מסנת יש בה משום גילוי	דתניא:											
אימתי? בזמן שהתחונה מגולה, אבל בזמן שהתחונה מכוסה, אף על פי שהעליונה מגולה - אין בה משום גילוי, לפי שארס של נחש דומה לספוג, וצף ועומד במקומו.	רבי נחמיה:											
לא שנו אלא שלא טרקו, אבל טרקו - אסור?	לאו איתמר עלה, א"ר סימון אריב"ל:											
התם נמי אפשר דמנח מידי אפומא דחביתא דשפי ליה.												
ורבי נחמיה, מי תרמינן?												

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
בבא קמא-הגזול ומאכיל		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מימרא	מאן דאמר	תורמין מן הטמא על הטמא ומן הטהור על הטהור ומן הטהור על הטמא, אבל לא מן הטמא על הטהור	◊									■	◊	קטו:	
		אף מן הטמא על הטמא לא התירו לתרום אלא בשל דמאי?	◊									■	◊	קטו:	
		הכא נמי בשל דמאי.	◊										!	קטו:	
		ובשמן לא יעשה כן, מפני הפסד כהן.												קטו: <	
		מאי שנא שמן? דראוי להדליק, יין נמי ראוי לזילוף	◊										‡	קטו:	
		וכי תימא, זילוף לאו מילתא היא											!	קטו:	
		שותין מלוג בסלע, ומזלפין מלוג בשתים											‡	קטו:	
		הכא במאי עסקינן - בחדש.	◊										!	קטו:	
		והא ראוי לישנן											‡	קטו:	
		אתי ביה לידי תקלה.	◊										!	קטו:	
		שמן נמי אתי ביה לידי תקלה	◊										‡	קטו:	
		דמנח בכלי מאוס.	◊										!	קטו:	
		יין נמי מנח ליה בכלי מאוס											‡	קטו:	
		השתא לזילוף קא בעי ליה, בכלי מאוס קא מנח ליה?	◊										!	קטו:	
		ותקלה עצמה תנאי היא											■	קטו:	
		חבית של יין של תרומה שנשמאת - בית שמאי אומרים: תשפך הכל	◊										■	◊	קטו: